

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets domme af 16. december 2020, VW mod Kommissionen (T-243/18, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:619), BT mod Kommissionen (T-315/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:622) og RN mod Kommissionen (T-442/17 RENV, EU:T:2020:618), ophæves.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes i det af VW anlagte søgsmål i sag T-243/18, det af BT anlagte søgsmål i sag T-315/19 og det af RN anlagte søgsmål i sag T-442/17 RENV.
- 3) VW bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union har afholdt i forbindelse med såvel sag T-243/18 som sagerne C-116/21 P og C-139/21 P.
- 4) BT bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Kommissionen og Rådet har afholdt i forbindelse med såvel sag T-315/19 som sagerne C-117/21 P og C-138/21 P.
- 5) RN bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Kommissionen har afholdt i forbindelse med såvel sagerne F-104/15 og T-442/17 RENV som sag C-118/21 P.
- 6) Kommissionen og RN bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sag T-695/16 P.
- 7) Europa-Parlamentet og Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) bærer hver deres egne omkostninger i alle de sager, hvori de er indtrådt i henholdsvis første instans og i appelsagerne, herunder for så vidt angår Parlamentet i sagerne F-104/15 og T-695/16 P.

(¹) EUT C 182 af 10.5.2021.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. juli 2022 — Fuldbyrkelse af en europæisk arrestordre udstedt mod KL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-168/21) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – rammeafgørelse 2002/584/RIA – artikel 2, stk. 4 – betingelse om forholdets dobbelte strafbarhed – artikel 4, nr. 1) – fakultativ grund til at afslå fuldbyrkelse af en europæisk arrestordre – den fuldbyrdende judicielle myndigheds prøvelse – forhold, hvoraf nogle udgør en lovovertrædelse efter den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning – artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf]

(2022/C 359/05)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

KL

Procesdeltager: Procureur général près la cour d'appel d'Angers

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 4, og artikel 4, nr. 1), i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at den i disse bestemmelser fastsatte betingelse om forholdets dobbelte strafbarhed er opfyldt i en situation, hvor en europæisk arrestordre udstedes med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, som er blevet idømt for forhold, der i den udstedende medlemsstat henhører under en lovovertrædelse, hvis gerningsindhold kræver, at disse forhold krænker en i denne medlemsstat beskyttet retlig interesse, når sådanne forhold ligeledes er strafbare efter lovgivningen i den fuldbyrdende medlemsstat, men hvor krænkelse af denne beskyttede retlige interesse ikke udgør et element i gerningsindholdet.
- 2) Artikel 2, stk. 4, og artikel 4, nr. 1), i rammeafgørelse 2002/584, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299, sammenholdt med artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den fuldbyrdende judicielle myndighed ikke kan afslå at fuldbyrde en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, når denne straf i den udstedende medlemsstat er blevet idømt for en enkelt lovovertrædelse, som den eftersøgte person har begået, og som består af flere forhold, hvoraf kun nogle udgør en strafbar handling i den fuldbyrdende medlemsstat.

(¹) EUT C 228 af 14.6.2021.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. juli 2022 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-207/21 P) (¹)

(Appel – annullation af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1442 – artikel 16, stk. 4 og 5, TEU – artikel 3, stk. 2 og 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser – anvendelse ratione temporis – afstemningsregler i Rådet – kvalificeret flertal)

(2022/C 359/06)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved Ł. Habiak, K. Herrmann, R. Tricot og C. Valero, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget), Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Franske Republik, Ungarn og Kongeriget Sverige (først ved H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev og O. Simonsson, derefter ved H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev og O. Simonsson som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Republikken Polens omkostninger.

(¹) EUT C 206 af 31.5.2021.